

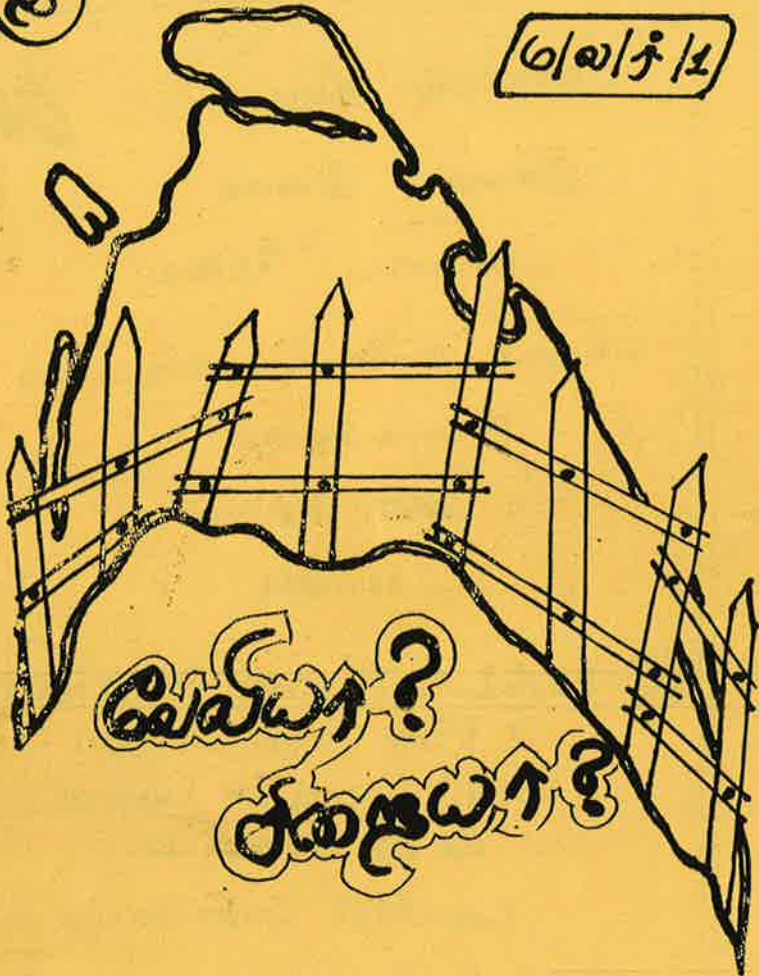
6

ச

டி

11

6/வ/3/1

வேலாயா?
சைதாயா?

விந்தி

சென்னை - மலர் 1990

நேற்றைய திருப்தி

இன்றைய இன்பம்

நாளைய தேவை

உங்களுக்கு வேண்டிய பொருட்களைப்

பெற்றுக் கொள்ள

ஒரே ஸ்தலம்

மாலா

☀ **MALA Super Market** ☀

2, Place Roger Salengro
95140 Garges les Gonesse

☎ 39 93 93 48

Gare - RER Garges Sarcelles

MALA

22, RUE LABAT
75018 PARIS

MO MARCADEL

POISSONNIERS

NOTTE

83, 90, PASSAGE BRADY,
75010, PARIS.

Mo. 61 ST DENIS

TEL: 42620123

42462679

கீதா

ஆர்ச்சு: உதயகுமார்

வடிவமைப்பு: நேசன்

ஆலோசனை: சூத்

கலை இலக்கிய வெளியீடு

உங்களுடன் சுவசூட்சுக்கள்

எங்கும் ஏரே மொனம், என் இந்த மொனம் இறசிப் போன மனங்களுடனும் நிலையில்லாத பதற்றத்துடனும் அலைமும் மக்கள், எங்கே சென்று கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதிலேயே தெளிவில்லாத தன்மை, எதற்கோ ஆசைப்பட்ட எதற்குள்ளேயோ அகப்பட்டக் கொண்டு விட்டோமோ என்று குழப்பமாக இருக்கின்றது.

இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? இன்றைய இராஜாவமைக்கப்பட்ட சமுதாயம், பழி வாங்குதல் வெற்றியாகவும், அடக்குதல் கடமைகளாகவும் எண்ப்படும் சூழ்நிலை, மீட்பர்களாக வந்தவர்கள் எல்லாம் எதிரிகளாகக் கொண்டிருக்கின்றார்கள், யார் எதிரிகள்? யார் மீட்பர்கள்? என்பது தெரிவதில் முன் எது மீட்சி என்பதைக் கூடப்பூரிந்து கொள்ளாமலேயே தலையாட்டிக் கொண்டிருக்கும் மக்கள்.

தனித்தமிழ்மும் தான் உண்மையான மீட்சியா? என்பது கேள்வி, எப்படி என்பது புறியாமலேயே கனவு கண்டு கொண்டிருக்கின்றோம், கனவிலே தனிகத் தேரிலேறி இராஜகுமாரர்கள் வருவார்கள், பட்டாடைகள் அணிந்த இராஜகுமாரிகள் வருவார்கள், அறுசுவை உணவுகள், பஞ்சவர்ணக்கிளிகள், பவளச்சூள், முத்துகள் எல்லாம் ஏராளம் ஏராளமாகக் கிடைக்கும்.

நிஜத்திற்கு வரும் போது எல்லாம் கனவு தான் என்று கவலைப்படக்கூடாது, உண்மையான விடுதலை எது என்பதில் நாம் தெளிவானவர்களாகவும் தீர்மானமுடையவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

நாளைய உணவிற்காக இன்றிலிருந்தே கவலைப் படும் நிலை இனியும் நமக்கு வேண்டாம். விவர வையை விதைத்துவிட்டு பட்டினியை அறுவடை செய்பவர்களாக இனியும் நாம் இருக்கக் கூடாது. கலப்பையும் வயலும் நமது சொந்தங்களாக வேண்டும். கடலும் கனிவளங்களுக்கும் நமது சொத்துக்களாக வேண்டும். நாம் இதை ப்புரிந்து கொள்வோம். புரிந்து கொண்டவர்கள் கேள்வி கேட்பார்கள்.

கேட்போம்.

"தமிழ்மும் எமது பாதுகாப்பு வேலியாக இருக்குமா? அல்லது எமது முடிவிலாத சிறைக்கடமாக இருக்குமா?"

என்ன பதில்... சிந்திப்போம்.

-ஆசிரியர்-

"சிந்து"வுடன் கடந்த ஓராண்டு கால நகரில் கலந்து கொண்டு ஆதரவளித்த அனைத்துச் சென்ற, அலசிப் பார்த்து விமர்சனம் செய்த அனைவர்க்கும் "சிந்து" இந்த தனது ஓராண்டு கால நிறைவு நாளில் தனது அன்பையும் நன்றியையும் கூறிக்கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றது.

மக்களின் விருதலையே தனது நகரின் நோக்கமாகக் கொண்ட "சிந்து"வுடன் கை முக்கிக்க கொள்ள உடிகள் அனைவரையும் அழைக்கின்றோம்.

"சிந்துவுடனான அனைத்துத் தொடர்புகட்கும்,

S.UTHAYA KUMAR
13, PASSAGE DE LA BRIE
75019 PARIS
FRANCE

வசூல்

வீட்டவர்களுக்குப் பதால் ஏழுதுக்கள் ஸேன் - லட்சுமி -

நாட்டைக் கட்டு முன் வீட்டைக்கட்டுவ
உட்ப்படியான காரியமல்ல. இருப்பதைப்பாசுகாப்பதைக்கூட இ
லாததைத்தேடி அலைவது சமயோசிதமல்ல, சந்திரனுக்குப்போ
முயற்சிக்காதீர்கள். சந்திரன் வாழும் கலப்போக முயற்சி செ
யுங்கள். சுற்றம் குழ நாட்டில் சேர்ந்து
வாழுகின்றது குழ நிலையை உருவாக்குங்கள்.

கடையுண்டு, காசுண்டு, காரீ உண்டு,
வீடுண்டு, விசாவுண்டு, வேலையுண்டு, மனைவியுண்டு, மக்களுண்டு
மற்றவற்றைப் பற்றி நாங்கள் ஏன் கரிசனை எடுக்க வேண்டும்,
என்று அலட்சியத்தோடு வாழாதீர்கள். இது நமது நாட்டில் வாழ
கைப் பாதையிலே நமக்குக் கிடைத்த ஒரு பாசுகாப்புப்பாசறை
உலகத்தைச் சந்திக்கிறபதற்காக உருவாக்கப்பட்ட தேசிய அடிமை
களாக இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

ஆழ்ந்தகனிற சிர் சியுங்கள். நாட்டை நே
ப்போமானால் மக்களை மக்களை நேசிப்போமானால் சிறுக்குத்
திசை செய்து அதிலோர் ஆதவனைச்சிருட்டித்து ஒளி காணலாம்.

நாம் கலப்புப் பிறப்பாக்கப் பட்ட அஃறிணை
பொருட்களில். நமக்கென்றொரு அம்மா அப்பா நமக்கெ
றொரு நாடு மொழி, நாம் தமிழர்கள், நாம் ஈழவர்கள்.

திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுங்கள். இது மனனம்
செய்ய வேண்டிய திருமந்திரம். சொல்லிச் சொல்லி சிந்தனை
யைச்சுழிப்பிக்க வைக்க வேண்டுமா என்று கேட்பீர்கள். சொல்

லா விட்டால் உங்கள் பற்கள் உங்களைப் பார்த்து பரிகசிக்கும் ராக்கி
 சிறகு நரம்புகள் முளைத்து விடு ம்.

"ஐயா ஓ பத்த குருங்க காய்
 ச்சலாக் கிடக்கிறவன்களை மருந்தெடுக்க வேணும்."

"ஐயோ எனக்கு வேலையுமில்லை விசாவுமில்லை நான்
 என்ன செய்வேன்??"

"டேர் குடா"
 "வேண்டியதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் ஆளை விட்டிருங்க"

பைத்தியக்காரனாகவோ பாவிகரவாதி
 யாகவோ நடித்தால் தூக்கிக்கொடுத்து விடுகிறான். நம்
 பினத்தில் பிச்சை எடுப்பதற்கு க்கூட ஆயுதம் எடுக்க வேண்டிய
 நிலை, இது யாரால் ஏற்பட்டது. நாமே ஏற்படுத்தியிருக்கின்
 றோம்.

"பசியோடிருப்பவனிடத்தில் தேசப்பற்றைப்பற்றி
 ப்பேச முடியாது" என்று காந்தியி சான்றார். உண்மைதான்
 நான் பசியோடிருப்பவர்களைப் பார்த்துச் சொல்ல வில்லை .
 பசியோடிருப்பவர்களுக்காக அகம்பாவ ஆகாமிய பசி
 யோடிருப்பவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றேன். வசால்லன்
 தெருவில் ஊசிவிற்சிறேனா? இல்லை கொல்லன்தெடுப்போல்
 சோடிக்கூப்பட்ட சாக்கடைத்தெரு.

புக்கடை போட வேண்டிய கோயில் ஸாசலீகசாப்
 புக்கடை யைப் போடுகிறேன் என்கிறீர்களா? இல்லவே இல்லை.
 கோயில் போல செட்டி அமைக்கப்பட்ட கசாப்புக்கடை தான்.
 கசாப்புக் கடையான நமது மனசு என்றை க்கூத்தான் மனித
 மனசாகத் போகிறது.

நித்தம் உருக்குலைந்து கரைந்து ஒடிந்து ஒடாசி
 சம்பாறிக்சிற நமது மனம் வேதனைப்பக் கூடிய மாதிரி சொல்லி
 விட்டேன் என்று வையா தீர்கள். கஷ்டம் தானநஷ்டம்தான்
 மனசுக்கு சங்கடம் தான். தாய்தகப்பனைக் கவனிக்க வேண்டிய
 பொறுப்பு பிள்ளிது டையதேறோ . நாடும் மொழிும்
 நமது பெற்றோர் கள் போல.

எத்தனை யோ சஞ்சீர்கேடுகள் அடக்கு முறைகள், அநி
 யாயங்கள் அக்கிரமங்கள் சுரண்டல்தனனிகள் சு ஹையாடல்கள், வக்கீசு
 பேதங்கள், பிரதேச பேதங்கள், பிரவேச பேதங்கள் இவையெல்

லாம் நம்மை அரித்து கீகொண்டே யிருக்கும் போய் பல்லாயிரம் வருஷங்களாக நம்மனை நோர் சொல்லி வருகின்ற நாட்டுப்பற்றை மொழிந்தறையே நாலும் சொல்லி நாளவைக்கின்றேன் எண்ணெய்தீர்கள்.

மேற்கூறியவற்றிலிருந்து விடுபட வேண்டுமாயின் மனங்களில் வைப்பிலவேண்டிய முதல் மனித நேயம் சுகையுள் சமுதாயப்பற்று.

கவிஞர்
 தந்தை விதைத்து தானிடத்தை வேஸ்ட்பண்ணாமல் அந்தக்கல்லை உருத்து வாசனை மிக்க ஒரு மல்லமணி தரைநாக அமைக்க வேண்டும் அது பற்றித் தான் இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றேன். உபடியான மணி தரையில் விதைத்தால் தான் தானியம் நன்றாக விளையும்.

இதில் எனக்குத்தெரிந்த நல்லதைத் சொல்லுகின்றேன். இவை தான் இதன் உள்ளடக்கம், அதன் பொருளடக்கம் எவ்வளவு என்பது உங்கள் இது தீதின் கவனத்தைப்பெறுத்து. தத்துவ குணியே சோகிரட்டீஸின் வார்த்தையொன்றை நினைவுபடுத்துகின்றேன்.

"எனக்குத்தெரிந்த அளவு உனக்குத்தெரியும் என்று எனக்குத் தெரியாது, உனக்குத் தெரிந்த அளவு எனக்குத்தெரியும் என்று உனக்குத் தெரியாது. ஆகவே தான் தெரிந்த சிலதில் நல்லதைத் தெரிந்து சொல்கின்றேன்.

நம் தெருக்களில் என்ன நடக்கிறது? நம் வீடுகளில் என்ன நடக்கிறது என்ன பரிகாரம்? பணத்தைச் சம்பாதித்தோம் அப்பினோம், இன்னென்ன, போக வேண்டியது தானே? அங்கே இப்ப போக ஏலமா அங்கு வாழ முடியுமா? என்று கேட்பீர்கள். இதற்கு காரணகர்த்தாக்கள் யார்?

நாட்டு நலனில் அக்கறை எடுங்கள். நாட்டை நேசியுங்கள் நாட்டை உருவாக்குங்கள். சுதந்திரமான சுபிட்சமான நல் வாழ்வு உங்கள் வீட்டு வாசலில் வந்து நிற்கு குரல் கொடுக்கும்.

நாளை சிகரத்தை வானில் வைத்து விட்டு,
 "அண்ண தீப்பெட்டி இருந்தால் கொடுங்கள்"

பக்கத்தில் நிற்பவரிடம்கேட்டால் அவர் இல்லை என்றால் துப்பாக்கியை நீட்டி கேட்க வேண்டி வரும் இந்த நிலை வராமல் செய்ய வேண்டும். பொருளாதார ரீதியில் மக்களிடையே சமத்துவம் நிலவினாலன்றி மக்கள் அமைதியையும் நிம்மதியையும் அடைய முடியாது. அத்தகைய சமத்துவத்தை ஈழத்திற்கு வெளியேயுள்ளவர்கள் உருவாக்க முயலலாம்.

நாடே இருண்டு சிடக்கையில் வீட்டிற்கு விளக்கு வைப்பதில் பிரயோசனமில்லை. அது விபரீதமாகவும் விளையாட்டாகவும் முடியும். நாட்டிலுள்ளவர்கள் அனைவரும் நம் வீட்டு விளக்களில் பாதம் படிக்க வந்து விடுவார்கள். வந்து விட்டால் வீட்டில் இடம் காணாமல் போய்விடும். நம்மத் தூக்கி வெளியே வீச வேண்டி வரும். அப்போது நான் அவர்களை...

எனக்குப் பிடிக்கவில்லை, ஒத்த வரவில்லை, கருத்து மரண்பாடு பழக்க வழக்க முரண்பாடு, ஒழுக்க மரண்பாடு. சுகவே ளுத்சுப் போக முடியவில்லை, என்ற ஒன்றிப் போகாதீர்கள். சமு தாய மாற்றத்திற்கு வழி கோலம் புதிய பாதையால் போடிகள். நீங்கள் போகும் அந்த ஒற்றையடிப் பாதை தேய்ந்து நாளை பெரு க் தெருவாகலாம்.

வாழ்க்கை என்ற பாதையில் இன்பமும் சுகப்பமும் இரு பக்க வேலிகள். அவையிரண்டும் வளர்ந்து சடைத்து இருட்டாசி விடு யது இயல்பு. இந்தப் பாதையை சீர் செய்ய உரினீரோட்சியோ தகராட்சியோ கிடையாது. இந்தப் பாதையை சீர் செய்வது பயனிகள் ஒவ்வொருவரதும் கடமை. அடர்ந்து வளர்ந்து பற்றையாசி பாதையை மறைத்திருக்கும் மூட்களிடையேயும் புதர்களிடையேயும் குனிந்து வளைந்து போய் விடலாம். நமக்கென்ன பின்னே வருபவர்கள் கவனிக்கட்டும் என்ற அலட்சியமாகப் போய் விடலாம். அப்படியில்லாது அந்த வழி காட்டிகளாக நாமே இறுக்கக் கூடாது?

(இன்றுமே சொல்லுவார்)

கிழக்குயேர்மனியும் மேற்குயேர்மனியும் ஒன்றாக னையுமாயின் யேர்மனியே பொருளாதாரத்திறை, விஞ்ஞானத்திறை, தாழிலத்திறை, ஆசியவற்றில் சிறந்த முன்னேற்றநாடாகத்திகழும். பிராணில காத்தல்க்களியாட்ட ாடாகவே திகழும். பிரிஸ்டன் பிரபுக்கள் நிறைந்த சமியாக்குணநாடாகவே இருக்கும்.

ஒருவர். தமிழ்ப்பெண்களெல்லாரும் அந்நகர்காலத்திலிருந்தே இடதுசாரிகளாத்தானிருக்கினம்.....

மற்றவர்கள் ஓமோம் சரியாச்சொன்னீக அவையெல்லாரும் இடதுபக்கத்தில் தாவனியப் போட்டுத்தானிசாரி அணிநினம், அதாலதாண் நமக்கு இடதுசாரிபளாத்தெரிநினம்.

ஐயத்தின் நவீன இலக்கியம்

இலக்கிய உலகிலே, சிறப்பாகப் படைப்பிலக்கியத்துறையிலே, தலாப்தங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாய் அமைகின்றன. 1930கள், 1940கள் என்றெல்லாம் இலக்கிய வரலாற்றுகிரியர்களும் திறனாய்வாளரும் வகுத்துரைத்தல் பொது வழக்காகும். சாதாரணமாக ஒருவர் எழுதத் துவங்கிப் பவிர்சியும் தெளிவும் பெறுவதற்குச் சில வருடங்கள் ஆகின்றன. பத்தாண்டுக் காலத்தில் ஓர் எழுத்தாளர் தன்னைத் தரமான படைப்பாளியாக நிலை நாட்டிக் கொள்ளுதல் இயலும். அக்காலப் பகுதியில் இலக்கிய உலகிற்கு பிரவேசித்தவர்களை அந்தப் பத்தாண்டுகளுக்கு உரிய தலைமுறையினராக குறிப்பிடுதல் சகஜம். ஈழத்து நவீன தமிழிலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1950கள், 1960கள், 1970கள் என்று வழங்குவது இப்பொழுது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதொன்றாகி விட்டது. இலங்கையர்கோன், சி. வைத்தியலிங்கம், சோ. சிவபாதசுந்தரம், க. தி. சம்பந்தன் ஆகியோரை முப்பதுகளில் முகிழ்த்த கதாசிரியர்கள் என்று விவரித்தால்,

காவலூர். எஸ். ஜெ.நாதன், எழுபதுகளில் எழுதத் தொடங்கியோருள் ஒருவர் என்று விவரித்தல் இயையுடையதாகும். சரிநுட்பமாகக் கூறுவதாயின், எழுபதுகளின் நடுப் பகுதியிலிருந்தே இவரின் படைப்புக்கள் வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கலாயின. தொடக்க நிலையிலுள்ள எழுத்தாளர் பலரிடத்துக் காணப்படும் மிகையார்வமும் பரபரப்பும் படபடப்பும் இவரிடத்தும் காணப்பட்டன. அதன் பிரதிபலிப்பையும் விளைவையும் எழுத்திலும் கண்டு கொள்ளக் கூடியதாயிருந்தது. பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் இவரது கதைகள் பிரசுரமாயின. அவற்றுட் பல அவசர படைப்புகளாக அமைந்து விடும் ஆபத்து இருந்ததையும் அவதானித்திருக்கிறோன். வாழ்க்கையைப்பற்றியும் இலக்கியத்தைப்பற்றியும் ஆர அமரச் சிந்திக்கவோ, அவற்றுக்கிடையேயுள்ள அத்தியந்த பிணைப்பினை உன்னிப் பார்க்கவோ இயலாத வேகத்தில் ஆசிரியர் எழுதிக் கொண்டேயிருந்தார். அவருடைய நோக்கமெல்லாம் ஜனரஞ்சகம் தானே என்று ஐயுறுமளவிற்கு, எழுத்தின் தொகை இருந்தது.

(36-ஆம் பக்கம் பார்ப்பது)

வந்தல் சுர் சுர்

— கீசுகீசு —

"டக்...டக்...டக்..."

"யாரோ கதவைத் தட்டுகினம் போய்த் திறந்து விடுங்கோவன்"

கலாவின் குரல் கேட்டு கையில் வைத் திறு நீத சிந்து புத்தகத்தை மேசை மீது வைத் து விட்டு கதவைத் திறந்தான். திறந்தவனுக்கு ஓர் ஆச்சரியம்.

திலகன் தனது வழக்கமான சிரிப்புடன் நின்ற கொண்டிருந்தான்.

"டய், என்ன மச்சன் கண்டு கன நாளா கிறது"

என்ற வண்ணம் உள்ளே நுழைந்தான்.

"ஓமோம்... அது சரி ஏது இந்தப் பக்கம்... சரி...சரி இரு கதைப் பம்"

"ஒண்டுமில்லை... எனது காரை உன்னை விட்டுக் குப் பக்கத்திலை உள்ள கராஜிலை ரிப்பேருக்கு குடுத்துப் போட்டு வாறன்"

என்றவாறே இருக்கையில் அமர்ந்தான். உள்ளே இருந்து வந்த கலா,

"அட திலகண்ணயோ... இருக்கோ, உன் கள் மனைவிபுடன் வரவில்லைப் போல"

"ஓமோம் அவா வேலைக்குப் போட்டா . . .
நான் தனித்தான் வந்தனா . . . "

மனைவிரைப் பற்றிக் கதைப்பது திலகக்
குப் பெருமையாக இருந்தது .

"சரி இவரோடை இருந்து கதையுடிகோ
நான் கோப்பி போட்டாறன் "

கலா மெள்ள நழுவினாள் .

"அது சரி . . . எங்கை கடைக்கட்டியைக்காணேல்லை . . . "
பேச்சைத்திசை திருப்பினாள் திலகன் .

"ஓம் மச்சான் இப்பை விட்டுந்து அவனுக்கும் எக்கோல்
அவந்தது . . . மூன்று பேரும் ஒரே எக்கோல் தான் "

என்றான் குமார் .

"அது அப்படியா "

என்றவன் குறிக்குள் திரும்பி
மும்மரமாம் கோப்பி ஆற்றிக் கொடிருந்த கலாவை
நோக்கி ,

"கலாக்கா பிள்ளைகள் மன்று பேருக்கும்எக்காவது
தமிழ் வகுப்புஒழுங்கு செய்ய சீ இசானினியள் , எல்லாம்
ஒழுங்கு பண்ணிக் கொண்டுதான்மறந்தனா . . . "

திலகண்ணை இந்த உதவியை ஒடுக்கமும் மறக்க
மாட்டீ . அதுகள் மூன்றும் பிழ்சைத்தான் படிக்குதகள்
வீட்டிலையும்பிழ்சைத்தான் கதைக்குதகள் . சில
விவரத்தை இல்லாத தார்த்தகப்பன் மார் பெருமைப்படுகி
னம் தந்தகடை பிள்ளைகள்பிரஞ்சு கதைக்கினிஎண்டு .
அவை படப்போற பாட்டைப் பாருக்கோவன் "

கலா ஒரு பிரசங்கமே செய்து முடித்
தாள் . என்றாலும் கலாவின் இந்த வாதித்தைகள் திலகனை
என்னவோ செய்தது . ஏனெனில் திலகனின் மனைவியும்
ஒரு பிரஞ்சுக்காரிதான் .

"சரி . . . சரி விடுக்கோ "

திலகன் மழுப்பினான் . இருவனின்
சம்பாஸனையையும்ரசித்துக் கொண்டிருந்த குமார் ,

"சரிட்டா மச்சான் நான் வேலைக்குப் போக
வேலும் , நீ இருந்து கலாவோடை கதைத்துப் போட்டுப்
போ . . . "

இருந் திலையில் கலா கோப்பியுடன் வந்த
பரிமாறினாள்.

கோப்பியை வாங்கிய திலைகள்,

"இல்லை மச்சான் நாடும் உன்னோடே வாறன். என
க்கும் வேற அவைகள் இருக்கு "

என்றவாறே கோப்பியை
இரசித்துக் குடித்தான். குசினியை நோக்கிச் சென்ற கலா
ஏதோ தோன்றியவளாய் குமாரின் பக்கம் திரும்பி,

"இஞ்சுநீகோ . . . வரேக்கை பெணிலில்மாக்கி கற்
றிலை இரண்டு சோழியும் உறுளைக்கிறும் வாங்கியாகுகோ "

என்றவள் பிள்ளைகளின் விளையாட்டு
சாமான்களை எடுத்து அடக்கிவைப்பதில் முனைந்தாள்.

"ஓ . . . அது சரி மத்தியானம் சாப்பாட்டிற்கு கோழியும்
உறுளைக்கிறும் சேர்ந்த குழம்பு பு, பிறகு இரவில்
பார்த்தால் உறுளைக்கிறுக்கிக்குள்ளை கோழிஎலும்பு போட்டு
ஒரு குழம்பு நாஞ்சி செத்துப் போச்சு . . .
ஊரில் அம்மா ஒரு கோழிச்சுறி வைச்சால் ஒரு கட்டை
து ரத்திக்கு வாசம் போகுமடி"

என்ற பழுவை அப்பகப்படுத்தினாள்.
குமார்.

"ஓ சரி . . . சரிபேச்சிலை காட்டியொறேன்சை மறக்க
காமல் எடுத்துக் கொண்டு போனீகோ , இப்ப எங்கை
பார்த்தாலும் செக்கர் நிக்கிறாங்கள் "

மெற்றோவில் குமாரின் பக்கத்தில்
இருந்த திலைகள் குமாரின் முகம் கலத்திருப்பதைக் கண்டதும்

"என்ன மச்சான் ஒரு மாதிரி இருக்கிறாய் உ
என்ற திலைகளைப்பக்கம் திரும்பி

'ஒன்றுமில்லை மச்சான் சந்தோஷமாகத்தானே இருக்கிறேன் "
என்றான் குமார். அதை ஒத்தக்
கொள்ள மறுத்த திலைகள்,

"எனக்குத் தெரியும் மச்சான் . . . நீ தமிழ்ப் பெட்டையைக்
கட்டி முன்று பிள்ளைகளையும் பெத்து எடுக்கிற சம்பளமும்
பாதாமல் நீ படுகிறபாடு எனக்குத் தெரியும் மச்சான்.

இதோ என்னைப்பார் நாடும்நீயும் ஒயிக்கத்தானே இந்த நாட்டி
ந்த வந்தம். இன்டைக்கு என்னைப்பார் மச்சான் சொத்த
வீடு . . . புதுக்க கார் எல்லாத்திக்கும்மேலாக பிரச்சுக் காரியையும்

கலியாணம்கூட்டிக் கொண்டு என்ன ஒரு போக வாழ்க்கை வாழ
பாத்தியா? .. நீ உன்மனைவியிடம்வாழும் திட்டப்பார்த்தாலே
பாவமாகி சூட்டி மச்சான். என்னை ஒரு நாள் கூட மனைவி இட
இடக்க மாட்டாள் "

தொடர்ந்த கதைத் துக்கொண்ட போன திலக
இடைமறித்தான் குமார்,

"இல்லை மச்சான் நீ நினைக்கிற இடத்தில நான் இல்லை
தான். என்ன தான் கஸ்டம் இருந்தாலும் எனக்கும் ஓர் மனைவி
இருந்து கொண்ட தான் இரக்கு. அது உனக்கு இப்ப விளங்க
சரி நான் இறக்கிற இடம் வந்திட்டது நான் இறக்கிறேன். நீ
வாற மாயிற்றுக்கிறமை மனிசியையும் கூட்டிக் கொண்டு வீட்டை
வா மச்சான் "

என்றவாறே மெற்றோவை விட்டுப்பா
நான் குமார்.

மாயிற்றுக்கிழமை விழறையாதலால் குமாரின் மூன்று
கூட்டிகளும் மும்மரமாக விளையாடிய வண்ணம் இருந்தனர். திலக
மாமா வாறார் என்ற சத்தம் கேட்டு வெளியே வந்து எட்டிப்
பார்த்த கமரக்கு தலை தூக்கி வாரிப்போட்டது. திலகம்மம்
சோகமாக வந்து கொண்டிருந்தான்.

"என்னடா ஒரு மாதிரி இரக்கிறாய் , சிலோலை இருந்த
கடிதம் ஏதும் வந்ததோ "

என்றவனை அழுதுவிடுவான் போல் இருந்த திலகன்
நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

" இல்லை குமார். முந்த நாள் எனக்கும் மதுசூக்கும் ஒரு
பிரச்சினை அது உத்தினாப்போல மதுசூக்கு அடிச்சுப்போட்டன்
அவள் வீட்டை விட்டு ஓடிப்போட்டாள். ஓடினா ம்பரவாயில்லை
மச்சான் நான் கள்ளப் பேசுந்றில மீட்டு வாங்கின ரகசியத்தை
மும் பொலிசுக்கு அறிவிச்சுப்போடும் போட்டாள் மச்சான்.
நான் இப்ப ஒளிச்சுத் திரியிறன் , நடு ரோடில் நிக்கிறன்
மச்சான், ஏதாவது ஒரு உதவி நீ தான் செய்ய வேண்டி "

குமாரின்காலைப்பிடிக்காத குறையாகக் கொ
னான் திலகன்.

"சரி இப்ப ஏன் அழுகிறாய், இது உனக்கு மட்டுமில்லை படிப்பினை
உன்னை கட்டத்தினில கன பேர் இருக்கினம். எல்லாருக்கும் ஒரு
நாள் விளங்கும். "

துக் கொண்டிருந்த கலா ,

"இல்சருங்கோ , நான் இவ்வளவும் கேட்டுக் கொண்டே தான் இருந்தனாள். ஒன்றுக்கும் யோசிக்காமல் திலகணையை போய்ப் பொலிசை சரணடையச் சொல்லுங்கோ , இந்த மரசம் சிலோயுக்கு அப்படி வைச்சிருக்கிற காசைக் கொடுத்து ஒரு லோயரை வைத்து தல் திலகணை யின்றை பிரச்சினையை முடியுங்கோ பிறகு சிலோயுக்கு அப்புவம். "

என்று மூச்சு விடாமல் கூறி முடித்தாள். குமாரும் சரிஎன்று தலையாட்டினாள். இடிபொது திலகணை கைகளுக்கு கலா ஓர் இமயமாகத் தோன்றினாள்.

விரதம் பொது இலையு

ஈழத்தில் வைக்கத்தைப் பேணும் மரபுவழிமக்களிடையே இன்றும் அமாவாசை , பெளரிணமி, நாட் ளில் விரதம் பிடித்தால் சாப்பிட்ட வாழைஇலையை கூரையில் செருகுகின்ற வழக்கத்தை காணக்கூடியதாயிருக்கின்றது. இந்தவழக்கத்தின் உண்மை என்ன? என்பதைப்பாருங்கள்.

போத்துக்கீசர் ஆட்சியில் கிறிஸ்தவசமயம் இந்துமக்களிடையே திணிக்கப்பட்டது. அச்சுறுத்தல்குப்பயந்து பலர் பின்பற்றினர். விருப்பயில்லாமல் கிறிஸ்துமதத்தைப்பின்பற்றினாலும் மக்கள் தங்கள்விரதங்களை மறைவாக அனுட்டித்துவந்தனர். விரதத்திற்குச்சாப்பிட்டுவிட்டுவாழைஇலையை போத்துக்கீசர்கள் கண்டால் கண்டிப்பார்கள் என்று பயந்து வீட்டுக்கூரையில் மறைத்து செருகிவிடுவார்களாம். இதைத்தான் மரபுமுறை என்றும் வைக்கமுறையென்றும் பேணிவருகின்றார்கள் . இதுஎப்படி வேடிக்கையாயிருக்கிறதல்லவா.....

— திலகவரை —

புதிய முறையில் சிந்திப்பதும், செயல்படுவதும் அவசியம். தவிரவும், வரலாறு காத்திருக்காது, காலத்தை வீணாக்க மக்கள் விரும்ப மாட்டார்கள். நாளை என்பது அதிக தாமதமாகி விடும், நாளை மறுதினம் என்பதோ ஒரு போதும் வரப்போவதில்லை.

புதிய அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் அடிப்படைக் கோட்பாடு மிகவும் எளிமையானது, அஃது ஆயுத யுத்தம் அரசியல், பொருளாதார, சித்தாந்த லட்சியங்களையோ அல்லது வேறு எந்த லட்சியங்களையோ எழுதுவதற்கான ஒரு சாதனமாக இருக்க முடியாது. இந்த முடிவு உண்மையிலேயே புரட்சிகரமானதாகும், யுத்தம் சமாதானம் குறித்த வழமையான கண்ணோட்டங்கள் நிராகரிக்கப்படுவதை இது கறிக்கிறது. யுத்தத்தில் அரசியல் பணியே யுத்தத்தை நியாயப் படுத்துவதாக, ஒரு "பகுத்தறிவு பூர்வமான" விளக்கமாக எப்போதும் இருந்திருக்கின்றன. அஃது ஆயுத யுத்தம் அர்த்தமற்றது. பூகுத்தறிவிற்குப் புறம்பானது. ஒர் உலகளாவிய அஃது ஆயுத யுத்தத்தில் வெற்றி பெறுபவர்களோ தோல்வி அடைபவர்களோ இருக்க மாட்டார்கள். உலக நாகரீகம் தவிர்க்க முடியாதபடி அழிந்தொழிந்து போகும். அது ஒரு தற்கொலையாக இருக்குமென்று, வசூல்க்கமான அர்த்தத்தில் ஒரு யுத்தமாக இருக்காது.

எனினும், அஃது ஆயுதங்கள் அல்லாத யுத்தம் கூட அதன் நாச சக்தியில் ஒர் அஃது ஆயுத யுத்தத்துடன் ஒப்பிடக் கூடிய அளவுக்கு இன்று இராஜாவதொழில் மூட்பம் வளர்ந்துள்ளது.

ஆக, மொத்தத்தில் ஒரு வேறுபட்ட நிலமை உருவாகியுள்ளது. உலக அரசியலில் வன்முறையைப் பயன்படுத்துவதை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிந்தனை முறை செயல் முறை, பல நூற்றாண்டு காலமாக, இன்றும்கொல்லப்போனால் யிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக உருவாகி வந்துள்ளது. அசைக்க முடியாத ஒன்றாக அவை வேரோடியிருப்பதாகவே தோன்றுகிறது.

ஆனால் இஃது அவை நியாயமான சிந்தனைகளை இந் விட்டன. யுத்தம் என்பது கொள்கையின் தொடர்ச்சியே, வேறுபட்ட வழிகளில் அமைந்த தொடர்ச்சியேயாகும் என்பது கிளாசி விட்சின் கருத்து. அவர் காலத்தில் சிறந்ததாகக் கருதப்பட்ட இந்தக் கருத்து இப்போது பரிதாபகரமான முறையில் காலத்திற்கு ஒவ்வாததாகி விட்டது. மனித குலம் அனைத்திற்கும் பொது

வான, தாரீக, அறநெறி நியதிகளை சர்வதேச அரசியலுக்கு அடிப்படையாகக் கொள்வதும், நாடுகளுக்கிடையே யான உறவுகளை மனோத நேயம் மிக்கவையாக ஆக்குவதும் வரலாற்றில் இன்று முதல் தடவையாக ஒரு ஜீவாதாரத் தேவையாகி விட்டது.

- புதிய அரசியல் சிந்தனை -

மிகையில் கோரிப்பச்சேவ்

மலல்கை

ஈழத்திலிருந்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு மாதசஞ்சிகை வெள்ளிவிழாவைக் கண்டிருக்கின்றது.

அதுதான் முற்போக்கு இலக்கியவாத் டொமினிக்ஜிவாவால் நடத்தப்பட்டுவருகின்ற மாதசஞ்சிகை மல்லிகை, சம்பகால அனர்தரிகளுக்கு, அக்சிரமங்களுக்கு, துன்பங்களுக்கும், சூரோகங்களுக்கும், நெருக்கடிகளுக்குமத்தியிலும், இருபத்தைந்து வயதைத்தாண்டியமல்லிகை உலகத்தமிழர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முற்போக்குச்சஞ்சிகை.

ஈழத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு சஞ்சிகைக்கு வயது இருபத்தைந்து என்பதை நினைக்கும் போது உண்மையிலேயே பிரமிக்கிறோம். வாய்க்குள் விரலைவைத்தால் கடிக்கத்தெரிந்த குழத்தைகளுக்கும் ஜீவாவையும் மல்லிகையையும் நன்கு தெரியும்.

வெள்ளிவிழாச்சிறப்பிதழ் இப்பொழுது ஸ்ரீ அறபதுபக்கங்களுடனமலரிந்து மணம்வசிக்கொண்டிருக்கின்றது. முப்பத்திழை இலக்கியஇதயங்களில் எண்ணிக்களால் இம்மலருக்குப்பந்தல் போட்டிருக்கின்றார்கள். இம்மலரின்விளை எழுபத்தைந்துரூபாய். இதுதமிழ்வாசிக்கத்தெரிந்த அனைவரிடமும் இருக்கவேண்டிய ஒருருத்துக்கருவலம், இலக்கியப்பெட்டகம், சிந்தனைஓடை.

முகவரி: டொமினிக்ஜிவா
234 கே.கே. எஸ். ரோட்
யாழ்ப்பாணம்.

உலக வலம்

பேர்லினில் கடந்தமாதம் சிட்லரிங் நூற்றிஒராவதுபிறந்ததினம் கொண்டாடப்பட்டது. கொண்டாட்டத்தின்போது ஒருகோஷ்டியினர் யூதர்களுக்கெதிராக கோசல்களைஎழுப்பி யூதர்களை அச்சுறுத்தியிருக்கின்றனர்.

மேமாதம் எட்டாம்திகதி இரண்டாவது உலகமகாயுத்த தோல்வியை பேர்லினில் நினைவு கூர்ந்தனர். ஒன்றிணைந்த இரண்டு யேர்மனிகளும் இவ்வைபவத்தில் கலந்து கொண்டன. இதில் 'உலகயூதர்கள் காட்சிரஸ்' தலைவரும் கலந்துகொண்டார். அவர் உரையாற்றுகையில் யேர்மனி இரண்டும் ஐக்கியப்பட்டதால் ஐரோப்பாவிலிருக்கும் யூதர்கள் பயப்படுகிறார்கள் என்றும் அவர்கள் வாழ்விற்கு அச்சுறுத்தலாக அமைகிற தென்றும் விளக்கினார்.

மேர்க்கு யேர்மனி அதிபர் இரண்டு யேர்மனிகளும் ஐக்கியப்பட்டதால் ஐரோப்பியர்களுக்கோ யூதர்களுக்கோ அச்சுறுத்தலாக அமையாது மக்களின் ஆன்பும், ஐக்கியமும் பேணப்படும் என்றெழுரைத்திருக்கிறார்.

பால்ட்டிக் தீவுகளில் ஒன்றான லதுவே வியாவை த்தவிநாடாகப் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார் அந்நாட்டு அதிபர். இது இன்று வரையும் ரசியாவின் ஆட்சியிலேயே இருந்துவருகின்றது. இதன் பிரகடனத்தை அமேரிக்கா, பிரிஸ்டன், பிரான்ஸ், ஆசியன ஆதரித்து வரவேற்றிருக்கின்றன. ரசிய அதிபர் மிகையில் கொப்பரிசேவ் மொலிக்கோபாரா குமன்றத்தில் தன்னை நிறைவேற்றுகிறாரென்ற கொண்டு ஜனாதிபதியாக சத்தியப்பிரமாணம் செய்துகொண்டு அதன் தவிநாட்டுப் பிரகடனத்தை முழுக்கடிக்கப் பிரயத்தனம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்.

நேபாளத்தில் மன்னராட்சி நடந்துகொண்டிருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. அங்குமன்னரின் வாசஸ்தலத்தைச் சுற்றி மக்கள் ஜனநாயக ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியிருக்கின்றார்கள்.

ஈழத்தில் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ்.இனரீ பத்தொன்பதாம்ச
 திட்டமொன்றைத்தயாரித்து இலங்கைஅரசிடம் சையளித்து
 எல்லாக்கட்சிகளையும். குழுக்களையும், பேச்சுவார்த்தைக்கு
 அழைத்துசமரசம் பேசுமாறுபிரேமதாசாவிந்ஞ்சுஅறிக்கை
 விடுத்திருக்கின்றனர்.

இந்தியஅரசிற்கும், இலங்கைஅரசிற்கும், பரஸ்பரநல்லெண்கத்தை
 உருவாக்க இந்தியவெளியுறவு அமைச்சர்முயன்றுசெய்யு
 கிறார்.

மறவர் ப. நெடுமாறன்புலிகளுக்கும் இந்தியஅரசிற்கும்
 ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்கபேச்சுக்களைநடத்திக்கொண்டிரு
 கிறார்.

ஜனாதிபதி பிரேமதாசா மாகாணசபையிலும் கூடியஅரசார
 களை வழங்கக்கூடிய வழிமுறைகளைஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்.

" துன்பங்கள் கொடிவகைத்தாவரம்
 கொடிவகை புமியைக்கிளறா
 வானமுட்டி கனவுகள் தேடா
 மெல்லவேநாற்புறமும் படரும்
 துன்பங்கள் கொடிவகைத்தாவரம்
 வளர்ந்து வேதனையெனினும்
 தேடலே கொடிவகை இயல்பு
 அநிகரீகேகொடிவகை இயல்பு
 கொடிவகை ஞானம் தேடும்
 தேடியஞானமெலாம் பூக்களாய்
 மலரும் ஆநீகே

தேடல்கள்

துன்பம் போல

துன்பங்கள் தேடல் போல

நாற்புறமும்பரவிப் களைப்பினும்

நட்புப்பூக்களும் உண்டு ஆநீகே " - பரலகஞ்சு

வலுவழிக்கு பேசுமாம்

• • • சீதனங்கள் இல்லாமல்
திருமணங்கள் இல்லையாம்
சீரான வாழ்வும்
பெண்களுக்கு இல்லையாம்
மணம்பேசி வந்தவரும்
மணம்மாறிப் போகிறார்
மாலை சூடிடவும்
மறத்திற்கே போகிறார்
அடிபுக்கும் அழகிற்கும்
ஆண்களிடம் பணவிலை
பணமெலும் பேராசை
மிகுதியாப்போச்சுது
மானமுள்ள பெண்களுக்கும்
முன்றுலட்சம் தானாம்,
பட்டதாரி ஆணாவும்
முன்றுலட்சம் தானாம்,
மானமில்லா ஆண்களே!
மனந்திருந்தி வாருங்கள்

பெண்பாவம் பொல்லாததென்று
அம்மாவும் சொன்னாள்

அந்த அம்மாவே
கேட்கிறாள் சீதனமின்று,

பண்பான பெண்களே
பண்பிலா ஆண்களை

விலைகொடுத்து
வாங்காதீர்கள் -

வயதேறிப் போகட்டும்
நடைப்பிணம் ஆகியே

சந்தையிலே நிற்கட்டும்

விற்பனைப் பொருளாகி
பட்டங்கள் பதவிகள்
வாழ்விற்குத் துணைநில்லா

பண்பான ஆண்களை
வாழ்வுக்குத் தேடுங்கள்

விற்பனை ஆகாமல்
நாறட்டும் ஆண்கள்

விற்பனை ஆண்களை
விலைகொடுத்து வாங்காதீர்கள்

கற்பனை ஆண்கள்
சீரழிந்து போகட்டும்

நீருமணிகள் இல்லாமல்

வலவி முந்து போகட்டும்.

- ஆன்வம் -

வீழ்ச்சிகள்

கனகசபையார்

இந்தக் கணங்களில் அவனது சுகந்தியின் நினைவுகள் அவன் நெஞ்சமெங்கும் நிறையத்தொடங்கின . சுகந்தி அவன் உள்ளம் அவள் நினைவுகளில் மிழந்துபோனான் .

ஒரு ஆணின் இன்பதன்பங்களில் ஆறதல் சொல்லி வருவணக்க அன்பு செலுத்தபொருசத்தின் பொலிவிற்கு யினிரிவிற்கு மாணமாவளி பெண் அல்லவா? :

பெண்மைக்கு விலைபேசி வித்தைகாட்டி வேதனையை அவர்களின் உடமையாக்கியுயரங்களைச் சமக்கும் சமைகளாகக் கணம் கட்டிக்கொண்டு வதியும் சமுகம் இதை எப்போது உணரப் பாசிறுத :

அன்பு ஒருமொழி
ஆன் அதில் லிபி
பெண் இங்கு இலக்கணம்
புணர்நீசி ஒருகவிதை
குழந்தையது புத்தகம்
குடும்பம் என்பது மலரிமாலை
முதுமை, பிறகு விழுது
எல்லா மரணமும் ஒரு சரித்திரம் .

அவன்படித்த பாலகுமாரனின் கவிதைவரிகள் அவனைச் சிறிச்சி சூழ்ந்து கொண்டிருந்தன . அன்பு ஒருமொழி அதுகாசல்ல : இதைநாங்கள் எப்போது புரிந்துகொள்ளப் பாசிறோம் . அன்பு ஒருமொழி .

அன்று ஒரு ஜி திருமணவீட்டிற்குப் போ ருந்தான் . அவனின் நண்பனொருவன் தனது திருமணம் என்று விருத்திருந்த ன்புவேண்டு கோளைத்தட்டமுடி யாமல் வந்திருந்தான் .

நாதலீவர இசை கோல் முழுவது நிறைந்து வழிய சந்தன அத்தர்வாசனைகளும் பட்டுகள் சரசரக்க தெறித்தோடும் சிரிப்புக்கூடல் ஆண்களும் பெண்களும் பிள்ளைகளும் கோல்முழக்க அலைந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

மணமகள் கழுத்து நிறைந்த நகைகூடல் முகம் கவிழ்ந்து இருக்க மணமகன் - அவனது நண்பன் ஒருவன் சந்தோசத்துடன் எல்லோருடனும் ஊடல்

அரட்டை அடித்துக் கொண்டிருந்தான். சீதனம்வாங்கிக் கலியாணம் செய்யும் அவனது இலட்சியம் நிறைவேறியதில் இரட்டிப்புச் சந்தோசம்.

அவனிற்கு அழைப்பிதழ்தரவந்த பேர இரண்டு பேருக்கும் இடையில் தரக்கூடிய எழுத்தாள் செய்தது.

"என்மகன் சமுதாயத்தின் முன்மாதிரியான இருக்க வேண்டிய நீங்கள் எல்லாம் இப்படி நடந்தால்."

சந்திரன்கேட்டு மடிக்கு முன்பே இடைமறித்தான் அவன் நண்பன்.

"முன்மாதிரி பின்மாதிரி என்பதெல்லாம் இதில் கிடையாது. இன்றைய சமுதாயத்தில் இன்னொரு கௌரவப் பிரதிபலனை போச்சுது. பக்கத்து வீட்டுக்காரன் வாங்கின திரைப்படங்களைக் கூட வாங்க வேண்டாம். . . எவ்வளவு கூட வாங்கிறான் என்னும் தாள் சமூகத்தின் எங்கிலிக்கு அந்த விதம் திரைப்படம் தலைமையாகவும் ஆகிப்போச்சு.

அவனை இடை வெட்டி சந்திரன் சொன்னான். "இதெல்லாம் சுயமரியாதை இல்லாத கோழைகள். சொல்லறவார்த்தைகள். . . நான் இப்படிச் சொல்லறான் என்னதான் கோபப்படாதே. . . . ஆனால் இதுதான் உண்மை. சுயமா உண்மையாகி கிடக்கவேண்டிய உறவை இப்பிடி விலைபேசற சூதாட்ட சமூகம் தான். மறவன் உழைப்பில் தான் சுகமாக வாழ வேண்டுமென்ற ஒருவரட்டு உணர்வுதான் உன் மனைவியாகப் போகும் இந்தப் பெண் கொண்டு வரும் சொத்துகளின் பளபளப்புகள் எல்லாம் அந்த குடும்பத்தின் தலைவனின் இதயத்தில் வருக்களாகவும் சூதாட்ட சமூகங்களாகவும் மாறப் போவதை உன்னால் உணர முடியவில்லையா?"

சந்திரனின் ஆவசமான பேச்சின் முடிவில் நீண்ட நேர அமைதி யின் பின் அவனது நண்பன் சொன்னான்.

"இந்தப் பிரச்சினையின் வேர் என்கே புதைந்திருக்கிறது என்று எனக்கு தெரியாது ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தளவில் இது ஒரு கௌரவப் பிரதிபலனை தான். இவ்வளவு கலிப்பட்டு இவர்கள் சின்ன வெளிநாட்டு மாபிள்ளையைத் தேட வேண்டும். நாட்டிலே மாப்பிள்ளைகள் இல்லையென்றால் சொல்லிப் பார்ப்போம்."

ஒருவிரல் நீட்டி அவனைப் பார்த்து கேள்வி கேட்கும் நண்பனுக்கு அவனால் என்ன பதில் சொல்ல முடியும்

வர்க்க கொடுமையில் துன்பப்படும் இவர்களே வர்க்க அழுத்தத்திற்கு முகம் கொடுக்க விரும்பாத சோழைத்திதால் தான்கள் தற்கள் பிள்ளைகள் மட்டும் தப்பிக் கொள்ள வணம் மென்ற சயநலத்தால் இவ்வாறு நடந்து கொள்வதை அவள் ப்படி வாய்விட்டுச் சொல்லவாள்

தனது சிந்தனைகள் கலைய ஏகசந்தோசமாக ணவறையில் இருக்கும் தனது நன்பனை நோக்கி நிமிர்ந்தாள் ணப் பெண்ணுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் அது தன... சிரிப்புடன் ரும்பிய அவள் தன்னையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் சந்திரனைப்பார்த்த கையசைத்தபடி அவளை நோக்கி வந்தாள்.

"இது ஒரு ஆச்சரியம் தான். உங்களுக்கு இப்படியான டங்களுக்குப் போறதெல்லாம் பிடிக்காது என்று அண்ணா சொல்லியிருந் டர்... நங்கள்ளி இரப்பது ஆச்சரியம் தானே"

உண்மையான ஆச்சரியத்துடனும் பசுடியாகவும் சிரித்துக் கொண்டு சொல்லிய தனவைப்பார்த்து சிரித்தபடியே அவளும் சொல் டாள்

"மக்களை நேசிக்கிற எந்தக் கலைஞனாலும் மக்களை ு விலத்தியிருக்க முடியாது. அதோடு இப்படியான இடங்களுக்கு வந் டல் தான் இந்தநாள் சரீகம் போடும் வேசைகளையுடிக் நேரத்தி் த நேரம். காட்டும்... கரிகளையும் அறிந்து கொள்ளலாம். இந்த சமுதாய மாற்றத்திற்கான சயற்பாடுகளை எங்கிருந்து தொடங்கலாம் என்பதையும் அறிந்து காள்ள இந்த வருகைகள் வழிவகுக்கும் அல்லவா? வைத்தியம் செய்ய நம்பும் ஒருவன் நோயாளி இருக்கும் இடம் தேடிப் போகவேண்டும் என் டு போலீ"

"இப்பவாவது புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதில் சிழ்ச்சிதான்" சொல்லிச் சிரித்த தனவைப் பார்த்துச் சொன்னாள்.

"அத்துடன்... இவ்வளவு அழகான பெண்களையெல்லாம் திக்கக் கூடிய எத்தனை சந்தர்ப்பங்களையெல்லாம் நான் இழந்தி ட்கிறேன்"

டங்களில் குறம்பு கொப்புளிக்கச் சொல்லிய அவனைப் டர்க்க முடியாமல் வேறுபக்கம் பார்வையைத் திருப்பினாள் தன.

எல்லோரையும் ஒரு முறை திரும்பிப் பார்த்தான் சந்திரன்)லோர் முகத்திலும் சொல்லிவைத்தது போன்ற ஒரு சந்தோசம்.)லோர் மனக்கிலே க்களையும் மறந்து போகச் செய்யும் இந்தக் டங்களி எமக்கு வேண்டியவை தான்.

தாலிகட்டும் போது கண்களில் நீர் கோர்த்து சந்தோசம் மெங்கும்விகசித்த அட்சதை சாவி பிறர் சந்தோசம் சந்தோசம் போல மகிழ்ந்து நிற்கும் அனைப்பார்த்து சமைந்து டாய் நின்றாள் தன.

இந்த இளைஞனைத் தோற்றத்தில் அமர்ந்திருப்பது ஒரு உந்தையல்லவா? இவ்வளவு அன்பையும் நிறைந்த வைத்திருக்கும் இவன் என்னை மனிதன்... உணர்வுகளில் சூழப்பிப் பேண அவன் இதயத்தில் சந்திரன் இடம் ஆழமாக அழுத்தமாகப் பதிந்து போனான்.

நனைந்த கண்களுடன் தன்னை நோக்கி திரும்பிய சந்திரன் பார்த்துக் கேட்டான்.

"என்ன கவிஞரே ... என்ன யோசனை "

"ஒன்றுமில்லை தலு ... நான் மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறேன். இந்தக் கணத்தில் என்னை தோன்றிய கவிதையொன்று சொல்லுகிறேன்... கேளுங்கோ "

என்றவன் தொடர்ந்தான் .

" திருமணம்
 இரு உடல் இணைந்து
 மனமச் நனை"
 இனமது தொடரும்
 இனிய
 போராட்டம்,
 நானையும் நானையும்
 மனிதக் குழந்தை
 மண்ணில்
 தவழ
 கைச் வீசி
 வானம் பிளக்க
 கண்ணது
 திறந்து
 ஞானம் தேட
 தொடர்ந்து செல்லும்
 சிறு கதை "

தலு தன்னைளேயே உறைந்து போனான். இந்த நேசத்திற்கு எல்லைகள் ஏது? இந்த அன்பு முழுவதும் எனக்கே சொந்தமாக வேறும் என்ற எண்ணம் கூட எவ்வளவு சுயநலமானது?

அவனின் கேள்விகள் அவளைச் சுற்றிச் சுற்றியே வியுக்கம் அமைத்துக் கொண்டிருந்தன.

"சந்திரன் நான் உன்னை விரும்புகின்றேன். உனக்கு என் மனம் புரிகின்றதா? இந்த வாழ்வின் சகல கருமங்களுக்கும் உன்களையே துணையாகக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். இதை விட என் மனதை எப்படி உனக்கு விளக்கப் படுத்தவேண்டும்."

அவள் எண்ணங்கள் ஒசையின்றி இதயத்திலுள்ளேயே அமிழ்ந்து போக, சந்திரன் சுப்பிட திரும்பினான். அவள் நெஞ்சம் படபடத்தது. என்ன சொல்லப் போகின்றான்?

புதுக்கவிதை

கோட்பாடும் - வரலாற்றும் - கவிதை

- டாக்டர் சி. முனுசுவாமி

எனினும் வெவ்வேறு கருப்பொருள்களைக் கொண்ட பல்வேறு கவிஞர்களின் கவிதைகளும் 'எழுத்து' இதழில் வெளி வந்துள்ளன. புதுக்கவிதையின் மற்றொரு திருப்பு மையமாக விளங்கிய நா. காமராசன, தனக்கென ஒரு தனிப்பாதை வகுத்துக் கொண்ட இரா. மீனாட்சி போன்றோரின் புதுக்கவிதைகளும் எழுத்துமூலமே அறிமுகமாயின. எனவே எழுத்து கவிதைகளைப் புதிர்க்கவிதைகள் எனவோ "நம்பிக்கை வறட்சி, தெளிவின்மை, அன்னியப்படல், போலித்தன்மை, தமிழ்மரபு அறியாமை, வீண்பகட்டு, பொறுப்புணர்ச்சி இன்மை, சமுதாய விடுதலம், மட்டுமீறிய தனி மனிதவாதம்" என்னும் சில வாய்பாடுகளுக்குள் எழுத்து கவிதைகளை அடைக்க முற்படுதலோ (தோணி வருகிறது முன்னுரை v-xiii) தகாது. இவற்றிற்கு நேர் எதிர் வாய்பாடுகளில் வானம்பாடிக் கவிதைகளை அடக்கிக் காட்டி எழுத்துக்கு இருனாட்டுவதன் மூலம்-வானம்பாடிக் கு ஓளியேற்றும் கைலாசபதியின் முயற்சி உண்மையறிந் தேரர்க்குத் திகைப்பையே ஏற்படுத்தும்.

திராவிட இயக்கங்களின் மீதான வெறுப்பையும் தமிழனை மயக்கி வந்த பழமை வாதத்தின் பொருந்தாமை யையும் சுட்டிக் காட்டும் பணியில் "எழுத்து" ஈடுபட்ட தெனில் சமகாலச் சமுதாயத்தின் மீதான வெறுப்பையும், பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டின் மீதான ஆர்வத்தையும்

தூண்டும் முயற்சியில் “வானம் பாடி” ஈடுபட்டதெனலாம். வானம்பாடியின் பயணத்திற்கு “எழுத்து” தக்கதொரு தளம் அமைத்துக் கொடுக்கதெனலாம். வானம்பாடிக்கவிதைகள் அனைத்தும் முற்போக்குக் கவிதைகள் எனப் போற்றியும் எழுத்து கவிதைகள் முழுமையும் பிற்போக்கு எனச் சாடியும் கைலாசபதி எழுதியிருப்பது வானம்பாடியின் மீதான அவரது ஈடுபாடும் அன்பும் அவரை நடுநிலை மீறச் செய்து விட்டனவோ என்று எண்ணத் தூண்டுகிறது.

எழுத்துக்காக வழக்காரும் பணியினை நாம் மேற்கொள்ள விரும்பவில்லையெனினும், இலக்கிய ஆய்வில் நடுநிலையான போக்கை மேற்கொள்வதன் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தும் வகையில் சில செய்திகளைச் சுட்டிச் செல்லல் பொருத்தமாகும்.

1950. இல் கன்னட இலக்கிய உலகில் “நவ்ய காவ்யா” (Navya Kavva) என்னும் இயக்கம் எழுச்சிபெற்றது. இவ்வியக்கத்தைச் சார்ந்த கவிஞர்கள் இடதுசாரிப் போக்கினர் ஆவர். எனினும் இவர்களின் கவிதையில் மனமுறிவு (Depression) ஏமாற்ற உணர்வு (Frustration) அழுகுணி வாதம் (Cynicism) நிறைந்திருப்பதாக சிவநாதரப்பா குற்றம்சாட்டினார். அவ்வியக்கத்தைத் தோற்றுவித்த கோபாலகிருட்டிண அடிகா (Gopalakishna Adiga) இராமச்சந்திரசீமர் ஆகியோரின் நோக்கம் மேற்குறிப்பிட்டவை யல்ல. இவ்வியக்கத்தின் கோட்பாடுகளை விளக்கிய சாந்திநாத் தேசாய், சமகால வாழ்க்கையைக் கூர்ந்து நோக்கி, எல்லாத்திரைகளையும் விலக்கி, உண்மையைக் காண்பதே இவ்வியக்கத்தின் நோக்கமென்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார். (Modern Kannada poetry Dharwar 1976) ஆயினும் இத்தகைய இயக்கத்தைச் சார்ந்த கவிஞர்கள் மனமுறிவு, நம்பிக்கையின்மை போன்றவற்றிற்கு ஆட்படுவதன் காரணம் என்ன? இருக்கின்ற சமுதாய அமைப்பில் நிறைவு காண இயலாது அதனுடன் உடன்பட்டுப் போக மறுப்பதாலேயே இவ்வுணர்வுகள் வெளிப்படுகின்றன. இவற்றைப் “பிற்போக்கு” என முத்திரை குத்துதல் பொருத்தாது. ஏதேனும் மனமுறிவும் நிறைந்த பால் வெர்லெட்டின் கவிதையைக் கார்க்கி பாராட்டும் போது இருக்கின்ற சமுதாயத்தோடு உடன்பட இயலாமல் எழுதிய

எழுத்துக்களினுக்களை “அவநம்பிக்கைவாதிகள்” என ஒதுக்கித் தள்ளுவது எவ்வாறு முறையாகும்?

அறிந்து “தமிழ் மரபு அறியாமை” என்னும் குற்றச் சாட்டை ஆய்வோம். புதுக்கவிதை பற்றிய தெளிவான கருத்து வேருன்றாத காலத்தில் ஒரு நல்ல வழிகாட்டியாக விளங்கும் வகையில் “புதுக்கவிதை” என்னும் தலைப்பில் சி. சு. செ. எழுதிய கட்டுரையில் “புதுக்கவிதை சத்தான தாக்கான முயற்சி. அதன் எதிர்காலம் பழங்கவிதைப்பின் இயல்பும் சிறப்பும் அறிந்து மரபை மீறி மரபு அறிக்கும் வழியாக கவிதை உள்ளம் படைத்தவர்கள் கையாளும் வழிவகைகளைப் பொறுத்து இருக்கிறது.” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பழங்கவிதைப்பின் சிறப்பையும் இயல்பையும் அறிந்தோரே புதிய மரபுகளை உருவாக்க முடியும் என்னும் அவரது கருத்துக்கு எடுத்துக் காட்டாக, அவரது “மெரினா” வைக் கூறலாம். பரிபாடலைச் சுவைத்ததன் விளைவாகவே தாம் மெரினாவைப் படைத்ததாகவும் பரிபாடலின் எல்லை 400 அடி என்பதால் மரபை மீற வேண்டும் என்பதற்காக 444 அடி படைத்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறார். எனவே “மரபு அறியாமை” என்னும் குற்றச்சாட்டும் ஏற்படையதாகத் தெரியவில்லை.

எழுத்து வட்டத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தோர் ஆங்கிலச் சொற்கள் இடையிட்ட அரைகுறைத் தமிழில் எழுதியதாகக் கூறுவதும் சிந்திக்கத்தக்கது. ஆங்கிலப் புதுக்கவிதைகளில் கிரேக்க, இலத்தீன், சமஸ்கிருதச் சொற்கலப்பு தேவை எனப் பலர் கருதினர். பல்வேறு மொழிகளைச் சார்ந்த இலக்கியங்களின் மேற்கோள்களையும், பல்வேறு மொழிகளின் சொற்களையும் இடம் நோக்கித் தமது கவிதையில் சேர்த்துக் கொள்வதனால் படிப்பாளர் உணர்வைக் கிளர்ந்தெழச் செய்யும் கவிதைகளை ஆக்கலாம் என்று சிலர் கருதினர். ஆனால் புதுக்கவிதை ஒரு வடிவம் பெற்றதும், புதிய இலக்கிய வகை வாக நிலை கொண்டதும் இத்தகைய கலப்பு மறைந்தது.

புதுக் கவிதை பற்றிய திட்டவாட்டமான கருத்துக்களை எடுத்துரைத்து, ஆங்கில, அமெரிக்கப் புதுக்கவிதை

வரலாற்றை வெளியிட்டு, ஏனைய இந்திய மொழிகளில் புதுக்கவிதை வளர்ந்து வரும் விரித்தினையும் விளக்கி, உருவவாத மயக்கத்திலிருந்து கவிஞர்களையும் சுவைஞர்களையும் மீட்க முயன்ற பெருமை “எழுத்து” வுக்கே உரியது.

“எழுத்து” வுக்குப் பின்னர், “நடை” “குருஷைதரம்” “கசடநபற”, “ஞானரதம்”, “தீபம்” முதலிய இலக்கிய இதழ்களின் பணியும் முற்போக்குக் கவிஞர்களை அணி திரட்ட முயன்ற தாமரையின் முயற்சியும் குறிப்பிடத் தக்கன. இலக்கிய ஆர்வலரிடையே புதுக்கவிதை பற்றிய பரவலான விழிப்புணர்ச்சியை இந்த இதழ்கள் ஏற்படுத்தின.

நா. காமராசனும் மீராவும் திராவிட இயக்கத்தில் இருந்து புதுக்கவிதைக்குத் தடம் மாறிய நிழம்ச்சி இலக்கிய உலகில் ஒரு பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது எனலாம்.

நா. கா. வின் கறுப்புமலர்களில் மரபுக் கவிதை கருடன் வசனகவிதைகளும் இடம் பெற்றன. அவற்றின் கருப்பொருள்கள், அக்கால மரபுக் கவிதைகளின் கருப்பொருள்களினின்றும் வேறுபட்டவையாக அமைந்தன. மீராவின் கற்பனைக் காதற்புலம்பல் “கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள்” பதிய பாணியிலே அமைந்து, மரபுவழி யாப்பை மீறினாலும் வெற்றி மிக்க இலக்கியப் படைப்பை உருவாக்க முடியும் என மெய்ப்பித்தது. இவ்விருவரின் நூல்கள் பெற்ற வெற்றிக்குக் காரணம், அவை வெளிவந்தபோது மரபுக் கவிதை மிகப்பெரிய தேக்க நிலைக்கு ஆளாகியிருந்தமையே யாகும். இந்நூல்களில் காணப்பட்ட முற்போக்குச் சரயலால் இவர்கள் முற்போக்குக் கவிஞர்கள் எனவும் போற்றப்பட்டனர். இவர்களது கவிதைகளின் கருப்பொருளையும் அணுக முறையையும் அப்போது விளங்கிய ஏனைய இந்தியப் புதுக்கவிதை நூல்களுடனும் உலகப் புதுக்கவிதை நூல்களுடனும் ஒப்பிட்டு நோக்கியிருந்தால்

இவ்வாறு இவர்கள் கொண்டாடப்பட்டிருப்பார்களா என்பது ஐயம்தான்.

தெலுங்குக் கவிஞர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ, இந்திக் கவிஞர் நிராலா போன்றோர் தமது முற்போக்கு எண்ணங்களால் புதுக் கவிதைகளை மக்கள் கவிதையாக்கினார்கள். ஆடன், மக்ரீசு, மயகால்ஸ்சி போன்றோரின் புதுக்கவிதை சமுதாயச் சிக்கல்களை மையமாகக் கொண்டு சமுதாயத்தை முன்னிறுத்திப் படைக்கப்பட்டன. ஆனால் மீராவும், நா. காமராசனும் புதுக்கவிதைக்கு ஓர் அலங்காரமாக முற்போக்குப் பார்வையை எண்ணினர் எனலீயிமிகையன்று. அடுத்தடுத்து வெளிவந்த காமராசனது கவிதைத் தொகுப்பு களில் காணப்படும் அவரது கொள்கைக் குழப்பம் இக் கூற்றை உறுதி செய்கிறது.

மீராவின் “ஊசிகள்” பெரிதும் பேசப்பட்ட நூல். இந்நூலில் சமகாலச் சமுதாய முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்; நையாண்டி செய்கிறார்; நம்மையும் நகைக்க வைக்கிறார். ஆனால் சமுதாயத் தீர்வு எதனையும் எடுத்துக் கூறவில்லை. “ஊசிகள்” பெரிதும் விளம்பரம் பெற்றதற்குக் காரணம் இதன் முற்போக்குப் பார்வை எனக் கருதுதல் பொருந்தாது. இந்நூலுக்கு முன்னதாகவே “இன்குலாப் கவிதைகள்” வெளிவந்து விட்டது. தன் உண்மை நிறத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ளத் தயங்காத இன்குலாப் அப்பட்டமான உண்மைகளை அஞ்சாமல் முழங்குகிறார். வார்த்தைப் போர்வைக்குள் ஒளிந்து கொள்ளவில்லை. சொற்சிலம்புமும், சொல்லவங் காரமும் மீராவுக்கு அலுக்கவில்லை. ஆனால் “இன்குலாப்” போன்று உண்மையை நேருக்கு நேர் சந்திக்க அஞ்சாத கவிஞர்கள் செய்யுள் அணிநலன்களைப் பற்றிக் கவலைப் பட மாட்டார்கள்.

செய்தல்

காரணப்பவை நிலையம்மையை
காரணாதவை முடிவற்றவை

கலைஞர்களும் கலைகளும் - பேரணி -

பிராக்ஷி. நாட்டில் பணம் பண்டுவதற்குரிய மிக எளிதான தொழிலாகிய எம்மவர்கள் சிலரினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அதில் மிக வெற்றியும் பெற்று அதிகளவில் பணம் சம்பாதித்தும் வருகிறார்கள். அதுதான் 'கலை வளர்க்கும்' தொழில். "நம் நாட்டுக் கலைஞர்களை உருவாக்குகின்றோம், இவை மறைகாய்களாக உள்ளவர்களை வெளிக்கொண்டு வருகின்றோம், எம் நாட்டுக் கலைகளை வளர்க்கின்றோம்" என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டு, ஒவ்வொரு பெயரில் கலைச் சங்கங்களை நிறுவிக்கொள்ளும் இவர்களிடம் பிறநாட்டுக் கலைஞர்கள், பேரறிஞர்கள் பாவமும் ஒரு முக்கியமான கலைகளைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதுதான் பணம் பண்டுவதும் கலை. அந்தக் கலையில் இவர்கள் கதை தேர்ந்தவர்கள். உலகிலுள்ள மரணம் தேசத்தவர்கள் பாவமே இந்த விடயத்தில் எம்மவர்கடும் பின்னே நிற்கிறார்கள், என்றுதான் கூறவேண்டாம். கலை வளர்க்கிறதோ இல்லையோ இவர்களது பண்பை வளர்ந்து விடுகிறது.

இதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் நாங்கள் சென்ற வருடம் இதன்பெயரில் மூலம் மக்களுக்கு அதைச் சொல்லலாம், இதைச் சொல்லலாம் என்று இவர்கள் கதை விடுவதும், தாங்களும் 'சமூகப் பிரகலை' உள்ளவர்கள் தான் எனக் காட்டிக்கொள்ள முற்படுவதும் தான். சில சமூக, அரசியல் ரீதாபணிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் தமக்கும் 'நிதி' கிடைக்கின்றது என்றெண்ணியோ, அல்லது இவர்களது பகையைச் சம்பாதித்தால் அதிகளவு ஆதரவை இழக்க வேண்டிவரும் என்ற எண்ணத்தாலோ எண்ணவோ இதுபற்றிக் 'கண்டும் காணாத' நிலையில் வாய் மூடி மெளனிகளாய் இருப்பதும் மிகவும் வேடிக்கையானது தான். சமூகம், பொறுப்புணர்வு, கலை, இலக்கியம், அது இது என்று இனி யாரும் கதை

த்தால் அவர்களுக்குச் செலுப்படி' தான் கிடைக்கும் என்பதைப் போல் இவர்கள் வளர்ச்சி வெளி நாட்டில் வாழும் எம்மவர்களிடத்தில் மிக அதிகமாக வேருன்றி விட்டது.

ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளை விட பிரா ன்சிலேயே இந்நிலைமை மிக அதிகமாகக் காணப்படுகி ன்றது. இதற்குப் பல காரணிகள் உண்டு. இங்கு வாழும் எம்மக்களில் 99 வீதமானோர் பார்லிமென்ட் அதைச் சுற்றியுமே வாழ்கின்றனர். இதனால் இவர்களை ஒரு நிகழ்ச்சியில் ஒன்றிணைப்பது என்பது மிகச் சுவப் மாகிறது. பெரும்பான்மையோர், வாரத்தில் ஐந்து அல்லது ஆறு நாட்கள்வேலை செய்பவர்களாக உள்ள தால் கிடைக்கும் ஓய்வு நாளை கேளிக்கைகளில் கழி க்க விரும்புகிறார்கள். இந்த வசதிகளை இவர்கள் கலைத் தொழில் புரிவோர் தங்களுக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்துகிறார்கள்.

மேலும், இவர்களுக்கு தமது 'கலை' நிக ழ்ச்சிகளை தயாரிப்பதிலும் பெரிதாக 'முளையைச் செலவளிக்க வேண்டுமென்ற அவசியமுமில்லை. சில நாட் டியமாடும் பெண்களைத் தெரிவு செய்தல், அடுத்த சினிமாப் பாட்டுகளை மனப்பாடும் செய்து திருப்பிப் பாடுகின்றவர்களை தெரிவு செய்தல், அல்லது யாரா வது சினிமா நடிகை, நடிகை அல்லது சினிமாவில் நாட்டியமாடி ஓய்ந்து போயிருக்கும் நடன நடிகை யாரையாவது வரவழைத்தல் என்பன மூலம், இவர்கள் மாதம் ஒரு முறை அரிய பெரிய கலை நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் நடத்திக்காட்டி எம்மக்களை மெய்மறக்கச் செய்துவிடுகிறார்கள்.

ஒரு சினிமாப் பாட்டை இசைத் தட்டில் போட்டுவிட்டு அதற்கேற்றாநி போல் உடம்பை அல ட்டிக் கொள்ளுதல், (நடனம் என்று சொல்லிக் கொள் கிறார்கள்) இசைக்கருவிகள் எங்கோ செல்ல, பாடு பவர்கள் வேறெங்கோ சென்று, இதில் எங்கே தாளம் தப்புகிறது, ராகம் மாறுகிறது என்றும் மாபெரும் சங்கீத உண்மையை ஆராச்சி செய்யும் பொறுப்பை ரசிகர் களிடம் விடுதல், காலம், இடம், பொருள், ஏவல் இன்றி இருபுத்தந்தது ஆண்டுக்குக்கும் முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் விட் டிக்கொண்டிருந்த 'பசுடிகளை நாடகங்கள் என்று சொல்லி ரசிகர்களை சிரியோ சிரியென்று சிரிக்க வைத் தல், என்பவை மூலம் மக்களை சிந்திக்க வைத்து ஒரு பெரிய 'கருத்துப் புரட்சியையே' இவர்கள் செய்து வருகி ன்றார்கள் என்றால் பாருங்களேன். இதை விடச் சிறந்த கலைச் சேவை வேறென்ன இருக்க முடியும்?

"கவலைகளை மறக்க குடிக்கிறதில்லையா? சந்தோசமாக ஆடிப்பாடறதில்லையா? அட ஓய் பொழுது போக்குக்காக சினிமாப் படத்துக்குப் போறதில்லையா? அதுமாதிரித் தான் இந்த நம்மட சனங்கள் பெரிய பெரிய கவலைகளோட இருக்குங்கள், அக்களை மகிழ்ச்சியாக இருக்கப் பண்ணத்தான் இப்படியான நிகழ்ச்சிகளை நாங்கள் நடத்துறம்" என்று சொல்லிக்கொள்ளும் இவர்கள் உண்மையிலேயே சுமைதாங்கிக் தான். அதுதான் மக்களது கவலைகளை இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் மூலம் தங்கள் தோள்களில் சுமக்குகிறவர்களார்கள். மக்கள் கவலையாப் இருக்கக் கூடா என்பதில் இவர்களுக்கு அத்தனை பெரிய அக்கறை.

மக்கள் நாட்டைப்பற்றி கவலைப் படுவதா? கூடாதே, எரிந்து கொண்டிருக்கும் எம் தேசத்தில் நிகழும் கொடுமைகளைப் பற்றிக் கவலைப் படுவதா? கூடாதே, மரணத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எம் தேச மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதா? அதுவும் கூடாதே, எமது சந்ததியில் அறிவு, கலை, கலாச்சாரம், வாழ்நிலை என்பன உயரவில்லையே என்று கவலைப்படுவதா? கூடாதே, இப்படி எந்தவிதமான கவலைகளையும் மக்கள் படக்கூடாது என்பதற்காகவே மிக முக்கிய கடுமையான முயற்சிகள் எடுத்த இப்படியான நிகழ்ச்சிகளில் மூலம் மக்களை அக்கவலைகளிலிருந்து திசை திருப்பி மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தும் இவர்களைப் பாராட்டாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? ஆனால் இதையெல்லாம் கவனத்தில் கொள்ளாது, அதாவது இவர்கள் மூலமாக மேற்சொன்ன தமது கவலைகளை மறக்கத் தெரியாது சில புத்தியில்லாதவர்கள்(?) இன்னும் என்னவோ இப்படியான கவலைகளைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சொந்த தேசம் பற்றிக் கதைத்தாலோ அல்ல கவலைப்பட்டாலோ அவனைத் (துரோகி) என்னும் காலம் வந்து விட்டதோ? எப்போது போன்ற தோர் ஒன்றிலை, கலை, இலக்கியங்களினாலாக மக்களில் அறிவுத்தளங்களை விரிவுபடுத்தி தேசத்துடன் ஒன்றிணைக்க வேண்டுமென்று யாராவது 'சஹம், பெறுப்பு' பற்றி உணர்ந்து கதைத்தாலோ அவனைத் தூக்கி மீதிப்பதற்கு காலம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஓர் நிலை. ஆயினும் இந்த இது தவிர்க்க முடியாததொன்று தான். இவற்றையெல்லாம் வென்றதான், கடினமாக முயற்சித்துத்தான் பொறுப்புள்ளவர்கள் கருமமாற்ற வேண்டியுள்ளது. இவர்களை விமர்சிப்பதோ, அல்ல அவர்களை அறியாத கதைப்பதோ கூட பலனளிக்காது. வெய்யமனே இலாப நோக்கில்கூடாக

(35 ஆம் பக்கம் பார்ப்பது)

எண்ணெய்த் நெய்யாறு குளம்

— கருணாதீர்த் —

படலையை'

அடித்துச்சாத்திவிட்டு

தெருவிலி, றசிசி நடந்தேன் .

புவரசம்சருகுகள் கால்களில் மிதிபட்டுநொருகி

அப்போது வயது இரபத்திவழு

தம்பி என்னை சொலைசெர்வேனை மிரட்டினான்

அம்மா என்னை

ஒடித்தப்பு என விரட்டினா

மனிதன் வாழும் தேசத்தை விட்டு

மனிதன்வாழாதேசத்தின்

கனவுகளோடும், கற்பனைகளோடும்,

மனிதத்தைக்காணும் ஆவலோடு

ஆற்றில்ப்போட்டதை இன்று

குளத்தில்தேடுபவர்களோடு

பாதைதெரியாத பயனியாய்

இயன்றும் இயலாதவனாய்

முயன்றும் முடியாதவனாய்

புரியாதஒரு சக்தியின் ஈரிப்பால்

இன்னும் நடந்துகொண்டேயிருக்கின்றேன் .

வழியில் விழுந்த வாலிபம்

எள்ளிநகைத்ததுஎன்னைப்பார்த்தது

கேள்வியும்நானாய் பதிலும் நானாய்

திரும்பிப்பார்த்தேன்

முப்பத்தியிரண்டுவயது முடிந்துவிட்டது .

வாழ்வில் விமோசனம் அதோ
 தாழ்வு . . . இதோ . . . மிக அண்மையில்
 எங்கே போவது?
 நம்பிக்கைக்கால்களில் சக்தி
 இன்னும் இருக்கின்றது.
 எங்கே நடந்துகொண்டிருக்கிறேன் ?
 ஏன் நடந்துகொண்டிருக்கிறேன்?
 எனக்குத்தெரியாது.
 அப்போதான் இன்னும் குழந்தையா ?
 எனக்குத்தெரியாது.
 என்னைத்தெரியாத நாலும்
 ஓர் சராசரிமனிதன்.

(சுதந்திரப் படைகள் தொடர்)

செயல்பட்பவர்களுக்கு எந்த உபதேசமுமே செவிடில் சாதில்
 னுதி சரீகு தான். சரியான விடயங்களை, அதாவது மக்க
 ளுக்கான உண்மையான கலை, இலக்கியம் என்பவற்றைப்
 படைக்கும் ஆற்றலுடையோர் இத்தகைய நிலமைகளைக் கண்டு
 சோர்வு அடங்குவிடும் மக்கள் மத்தியில் அவற்றைக் குகாண்டு
 வரவேண்டும். சரியானவைகள் இனக்காணப்படும் பட்சத்தில்
 'போலி'கள் எல்லாம் நிராகரிக்கப்பட்டுவிடும் என்ற
 உண்மையை இந்நேரத்தில் மனங்கொள்ளல் நன்று.

திருப்பணி செய்யுதிகால்
 திருத்தங்கள் சொல்லுதிகால்
 மறப்பறிருப்பர், வெறுப்பறிருப்பர்
 செருப்பாலடித்தாலும்
 திருந்தாத கட்டமிதை

-பட்டுக்கோட்டையார் -

1955

ஆயினும் கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஆசிரியரின் கதைகளில் அனுபவம், கொள்கை, பார்வை இவற்றின் பாதிப்பைக் காணும்படியாக உள்ளது. வெறுமனே, 'இலக்கிய ஆர்வ உணர்வோ உந்துதலோ மாத்திரமன்றி, வாழ்க்கையைக் கர்ந்து கவனிக்கும் தன்மையும் அதன் நேரடி விளைவான கண்ணோட்டமும் இவரது அண்மைக்காலக் கதைகளில் இழையோடுவதைக் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது. கதாசிரியர் உலகை அறிந்து கொள்ளும் செயற்பாங்கிலே, தன்னைத் தான் அறிந்து கொள்ளும் முயற்சியும் நடைபெறுவதை சமீபத்திய கதைகள் காட்டுகின்றன என்று கூறத் தோன்றுகிறது. இத் தொகுப்பிலே கடந்த ஐந்தாறு ஆண்டுகளில் எழுதப்பெற்ற கதைகளிற் சில இடம் பெறுகின்றன. இவற்றில் இரண்டொன்றைத் தவிர ஏனைய கதைகள் பொதுப் பண்புகளைப் பெற்று விளங்குவதைக் கண்டு கொள்ளலாம். சமூகம், காலம், மாற்றம், பிரக்ஞை என்ற பொருள் தொகுதி இக்கதைகளின் கருவாக உள்ளது. யுகப்பிரசவம் என்னும் தலைப்பு, கால மாற்றம் சம்பந்தமானது. இந்த நூற்றாண்டின் முதற்காலிலே, மகாகவி பாரதியார் நமது இலக்கியத்திலே யுகமாற்றம் பற்றிய சிந்தனையையும் உணர்வையும் தோற்றுவித்தார். கவியுகம் வீழ்ந்து, சிருதயுகம்—உன்னதமான பொற்காலம்—எதிர் காலத்தில் மலரும் என்னும் நம்பிக்கை அவரது படைப்புக்களுக்கு ஆற்றலும் அழகும் ஊட்டியது. பாரதிதாசனரும், 'புதியதோர் உலகம் செய்வோம்' என்றார். 'பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரமும் காலமாற்றத்தை வீறுடன் பாடினார். பாரதி பரம்பரையில் வரும் முக்கியமான கவிஞர்களும், புனை கதாசிரியரும் 'யுகம்' என்னும் பதத்தை வெவ்வேறு தொடர்களில் கையாண்டுள்ளனர். சமூக அமைப்பு, ஒழுக்கவியல், சமய நம்பிக்கை முதலியவற்றில் ஏற்படும் சலனங்களை யும் பிறழ்ச்சிகளையும் மாற்றங்களையும் குறிப்பிடுவதற்கு, 'யுகதர்மம்', 'யுகசந்தி', 'யுகமாற்றம்', 'யுகம்பிறக்கிறது' முதலிய தொடர்கள் எழுத்தாளர்களினால் அள்வப்போது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மனிதனை மனிதன் சுரண்டி வாழும் நிலை அற்ற உலகின் உருவாக்குவதே பொறுப்புணர்ச்சியும் நேர்மையும் பெற்றுள்ள இன்றைய எழுத்தாளரின் கடமையும் பணியுமாகும். அவ்விடைச்சியத்தை வாழ்வியலிற் கண்டு வரையறை செய்து சொல்லோவியங்களாக நிருமாணிப்பதில் இலக்கிய ஆக்கத்திறனிலும் முறையிலும் எழுத்தாளரிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகளும் நுணுக்க வேறுபாடுகளும் இருத்தல் கூடும். நிலைகெட்ட மாந்தரை நினைந்து நெஞ்சம் புண்ணாகி, வாழ்க்கையின் அவலங்களை நுண்ணிதாக விவரிப்பதில் சிலர் கூடுதலான

கவனஞ் செலுத்துவர். ஆனால் வேறு சிலரோ, அவலத்தின் மத்தியிலும் நாணய விடிவு நோக்கி நன்மைபிக்கையுடன் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களைச் சித்திரிப்பர். தன்னைப்பிக்கையும் தளரா உறுதியும் கொண்ட பாத்திரங்களை இத்தகைய எழுத்தாளரின் படைப்புக்களிலே தரிசிக்கலாம். ‘கட்டுண்டோம், பொறுத்திருப்போம் காலம் மாறும்’ என்ற மரபு வழி வாக்கியத்தை ஏற்று மன அமைதி அடையாமல், ‘‘தானா எல்லாம் மாறும் என்பது பழைய பொய்யடா’’ என்னும் புது நெறியைக் கைக்கொள்ளும் எழுத்தாளரே புத்துலகைப்படைக்கும் பணிக்குப் பங்களிப்புச் செய்வோராவர். இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகளை ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும் பொழுது, துன்ப விவரணத்திலும் பார்க்க துன்பம் துடைத்தழிப்பதிலேயே கதாசிரியரது அக்கறை அதிகமாக இருப்பது தெளிவாகும். ‘யுகப்பிரசவம்’ என்ற சொற் றொடவர அந்த அர்த்தத்திலேயே ஆசிரியர் பிரயோகித்திருக்கிறார்.

எழுபதுகளில் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய அரங்கில் அடியெடுத்து வைத்த சிறுகதையாசிரியர் சிலரின்—குப்பிழான் ஐ. சண்முகம், சாந்தன், அ. வெ. முருகபூபதி, மருதூர் ஏ. மஜீத், க. சட்டநாதன், மூத்து இராசரத்தினம், மண்டூர் அசோகா முதலியாரின் தொகுப்புக்கள் ஏலவே வெளிவந்துள்ளன. ஏறத்தாழ ஒரே வேளையில் அவர்களுடன் இலக்கிய முயற்சியில் இறங்கிய ஜெகநாதன் தொகுப்பும் இப்பொழுது வெளிவருதல் பொருத்தமேயாகும். எழுபதுகளில் எழுத்துவயிற் புகுந்த சில கவிஞரையும் கதாசிரியரையும் அவநம்பிக்கை, அராஜகவாதம், அன்னியமாதல், அக உணர்ச்சல் முதலியன அலுக்குகைத்து வந்திருப்பதை நாம் அறிவோம். அப்பொறிக்குள் அகப்படாமல் நம்பிக்கையுடன் இலக்கிய சிருஷ்டியில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார் ஜெகநாதன். இவரது நூலையும் ஏனையோர் நூல்களையும் ஆதாரமாய்க் கொண்டே ஒரு தலாபத்தத்தில் உருவாகிய தலைமுறையினரை நம்பி இலக்கியத்தின் பிரதான ஒட்டத்தோடு இணைத்து நோக்கி, அவர்களின் ஆக்கங்களை மதிப்பிட்டு அவற்றுக்குரிய இடத்தை வழங்க முடியும். பத்தாண்டுக்கால முயற்சிகளின் அறுவடையாக இத்தகைய தொகுப்பு இலங்குகிறது. கதாசிரியர்களின் படைப்புக்கால அடைவில் வைத்து நோக்கும் பொழுது, அவர்களது கருத்துக்கள் பரிணமித்து வந்தமையை மாத்திரமன்றி அவர்களின் ஆறுமை விகித்து வெளிப்படுமாற்றையும் அவை இலக்கியமாக உருமாற்றம் பெற்று வந்திருக்கும் விதத்தையும் ஓரளவு தெளிந்து கொள்ளலாம். இத்தொகுப்பில் ஆசிரியரது இலக்கிய ஆக்கத்தின் ஊற்றையும் ஒட்டங்களையும் வளர்ச்சியையும் கூர்ந்து கவனிக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது.

கணைகலீ

சிந்துவை தீர்க்கள் தோறும் தவறாமல்
படித்துவருகிறேன். மிகவும் நன்றாக உள்ளது.

தொடர்ந்துவேளிவ ரவேண்டுமெ ன ஆசைப்படுகின்றேன்.
எங்கள் ஆக்கமும், ஊக்கமும் என்றென்றைக்கும் இருக்கும்.

-இந்திரா-
பரிஸ் 20.

சிந்தஆசிரியர் அவர்கட்கு!

தினமும் சிந்துவை எதிர்பார்த்துக்
காத்திருந்தகண்கள் களைத்து விட்டது.
இம்முறை ஏன் தாமதமாகிறது.

மாதாமாதம் தவறாதுவெளியூறிகளேன்.

- தேசகி-
பரிஸ் 04.

அன்பின் சிந்தஆசிரியர்

அவர்கட்கு!

இக்கடிதத்தின்மூலம் தங்களைச்
சந்திப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். சிந்துவின் சேவைக்கு எனது
மனமாரிந்த பாராட்டுக்கள்.

எமது இனத்தைப்பொறுத்தவரை
யில்பெண்கள் ஆகவரதட்சணைகொடுமையாலும் மாயியார்
கொடுமையாலும் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்பது பலரின்
கருத்து. இதுமாபெரும் தவறு. இன்னும் எத்தனை எத்தனை
பிரதீபனைகளால் பெண்கள் தற்கொலை செய்யமுனைகின்றனர்.
ஆகவே பேனா முனைக்குள்ளே சக்தினைப்பயன்படுத்தி
சிந்துவினா டாக பேசவிழைகின்றேன்.

சுமித்ரா இராகுலக்
பரிஸ் . 14

INCIDENTALLY I AM A WRITER
- A WRITER TO BE A HUMAN BEING
- A VERY GOOD HUMAN BEING

THIS IS VERY VERY IMPORTANT
ME.

- SIVASANKARY -

சிப்பாயைக் கண்டு அஞ்சுவாடி - ஊர்ச்
சேவகன் வருதல் கண்டு மனம் பதைப்பார்,
துப்பாக்கி கொண்டு ஒருவன் வெகு
சூரத்தில் வரக் கண்டு வீட்டில் - ஒலிப்பார்,
அப்பால் எவனோ செல்வான் - அவன்
ஆடையைக் கண்டு பயந்தெழுந்த நிற்பார்,
எப்போதும் கை கட்டுவார் - இவர்
யாரிடத்தும் பூனைகள் போல் ஏனென நடிப்பார்

** பாரதி **

.....

.....

நவீன ஆணைகாரித் தங்கையர் மனைந
கொள்ள கொள்ளும் தங்க கவர்
நகைகளுக்கு

ஆடவரே அழகு நங்கையரே!

உங்கள் அழகை மேருகட்டும் தங்க நகைகள்
அதிர்ஷ்டக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட மோதிரங்கள்
பட்டுச் சேலைகள் - பட்டு வேஷ்டிகள் பஞ்சாபி
அணைத்துரக சிங்கப்பூரி ஆடைகள் எவரிசில்வர்
போருட்டன் மற்றும் அன்பளிப்புப் போருட்
கணியும் ஒரே இடத்தில் மலிவாக பெற்றுக்
கொள்ள பாரிஸில் புகழ்பெற்ற நகைமானிகை

GOLF JEWELLERY

9. Rue de Suez

75018 Paris

M° : Chateau Rouge

Tel. Phone : 42592238

தரமான 22 கரட் தங்க

நகைகளின் அழகு

மாளிகை

